

PREZYDENT MIASTA GLIWICE

PO.310.3.2016

Gliwice, 03.06.2016 r.

nr kor. UM.344929.2016

ul. Zwycięstwa 21
44-100 Gliwice
Tel. +48 32 231 30 41
Fax +48 32 231 27 25
boi@um.gliwice.pl
www.gliwice.eu

*Godziny pracy Urzędu
Miejskiego:*
poniedziałek - środa:
8:00 - 16:00;
czwartek: 8:00 - 17:00;
piątek: 8:00 - 15:00

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14j § 1, art. 14c ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jedn: Dz.U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.), art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn: Dz.U. z 2016 r., poz. 716) po rozpatrzeniu wniosku Strony z dnia 10.03.2016 r. (data wpływu do tut. urzędu 15.03.2016 r.) o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego niniejszym:

Organ podatkowy

Prezydent Miasta

ul. Zwycięstwa 21
44-100 Gliwice
Tel. +48 32 230 69 51
Fax +48 32 231 27 25
pm@um.gliwice.pl

1) Postanawia uznać za nieprawidłowe stanowisko wnioskodawcy, który uważa, iż hale namiotowe będące przedmiotem niniejszego wniosku nie stanowią ani budynku ani budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w związku z czym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w kategorii przedmiotów opodatkowania budynki ani budowle.

2) Stwierdza, iż przedmiotowe obiekty budowlane hal namiotowych stanowiących całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami, pełniących funkcję magazynową (zrealizowane w oparciu o pozwolenie na budowę Nr _____ z dnia 5 czerwca 2015 r.) są budowlami w myśl art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Uzasadnienie

W dniu 15.03.2016 r., do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek złożony przez pełnomocnika spółki o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest właścicielem nieruchomości położonych w Gliwicach. Na terenie nieruchomości należących do spółki zlokalizowane są tymczasowe obiekty budowlane – hale namiotowe. Hale namiotowe posiadają nośną konstrukcję szkieletową aluminiowo-stalową. Konstrukcja tych hal składa się z aluminiowo-stalowej konstrukcji nośnej, ściany pokryte są blachą falistą, a dach pokryty jest dwuwarstwową plandeką poliestrową, którą można zdemontować w celu ewentualnego umycia lub przechowania. Podstawa słupa ramy nośnej jest przymocowana do podłoża za pomocą kotwic (śrub). Daje to możliwość łatwego montażu, demontażu i przenoszenia hali namiotowej w wybrane miejsce bez uszkodzenia jej konstrukcji i bez uszkodzenia podłoża do którego hala jest przymocowana. Hale namiotowe posadowione są na działkach oraz w Gliwicach. Hale namiotowe stanowią obiekty magazynowe i obecnie są użytkowane.

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego przedstawia się następująco:

Na podstawie art. 2 ust. 1 upol opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty,
- 2) budynki lub ich części,
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 1 upol:

- za „**budynek**” uważa się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest (I) trwale związany z gruntem, (II) wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada (III) fundamenty i (IV) dach.

Natomiast zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 upol:

- przez „**budowlę**” należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego nie będący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Zgodnie zaś z art. 3 pkt 3 uPb

- przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany nie będący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje

przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową;

oraz art. 3 pkt 5 uPb:

- tymczasowy obiekt budowlany – należy przez to rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe.

Zdaniem Wnioskodawcy, obiekty hal namiotowych nie spełniają łącznie kryteriów ustalonych dla „budynek” w art. 1a ust. 1 pkt 1 upol. Aby spełniać takie wymagania, hale te musiałyby spełnić łącznie następujące wymogi:

- posiadać dach,
- posiadać fundamenty,
- być trwale związane z gruntem oraz
- posiadać przegrody budowlane wydzielające je z przestrzeni.

Brak któregokolwiek z elementów, które wskazuje definicja „budynek”, zawarta w art. 1a ust. 1 pkt 1 upol, powoduje, że dany obiekt budowlany nie może zostać uznany za budynek. Powyższe potwierdził NSA w wyroku z dnia 11 grudnia 2007 r. (II OSK 1636/06): *„Budynkiem jest tylko taki obiekt budowlany, który łącznie spełnia następujące warunki: jest trwale związany z gruntem, jest wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Obiekt budowlany zaprojektowany (wykonany) bez przegród zewnętrznych, fundamentów bądź bez dachu lub nietrwale związany z gruntem nie odpowiada określonym w ww. przepisie warunkom i w związku z tym nie może być uznawany za budynek.”* Ponadto w wyroku tym NSA stwierdził, że *„o związaniu trwałym decyduje konstrukcja techniczna budynku”*.

Zdaniem Wnioskodawcy, połączenie konstrukcji nośnej hal namiotowych z podłożem za pomocą kotw nie stanowi trwałego związania z gruntem. Hale takie można łatwo przenosić w wybrane miejsce bez ingerencji w podłoże. Kotwy bowiem można usunąć w szybki sposób, który nie uszkadza podłoża, do którego są one przymocowane.

Ponadto, jak przyjął NSA w wyroku z dnia 23 czerwca 2006 r. (II OSK 923/05) *„dla przyjęcia trwałego związania z gruntem nie ma znaczenia okoliczność posiadania przez obiekt fundamentów, czy wielkość zagłębienia w gruncie. Istotne jest, czy posadowienie jest na tyle trwałe, że opiera się czynnikiem mogącym zniszczyć ustawioną na nim konstrukcję”* (por. wyrok NSA z dnia 11.01.1999 r. w sprawie sygn. akt II SA 1617/98, Lex Nr 46756 oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 12.04.2005 r. w sprawie sygn. akt VII SA/Wa 383/04, Lex Nr 169390).

Zdaniem Wnioskodawcy, przymocowanie konstrukcji hali namiotowej kotwami do podłoża nie zapewnia hali zabezpieczenia konstrukcji przed czynnikami mogącymi ją zniszczyć. Konstrukcja hali, a zwłaszcza jej poliestrowe pokrycie ma ograniczoną wytrzymałość na obciążenia w postaci wiatru i śniegu. Maksymalna siła wiatru przy tego typu obiektach to zazwyczaj 82 km/h, a maksymalne krótkotrwałe obciążenie pokrywą śniegową to 30 cm. Wobec tego należy stwierdzić, że hale namiotowe są podatne na zniszczenie przez warunki atmosferyczne, choćby przez silne podmuchy wiatru, a zatem umocowanie ich do podłoża kotwami nie jest w stanie zabezpieczyć konstrukcji hali przed zniszczeniem.

Z całą pewnością, hala namiotowa służąca do magazynowania towarów nie jest również obiektem małej architektury, gdyż jest stosunkowo dużym obiektem o powierzchni 375 m² każda i nie należy do katalogu obiektów wymienionych w art. 3 pkt 4 uPb, gdyż nie stanowi obiektu:

- a) kultu religijnego, jak: kapliczki, krzyże przydrożne, figury,
- b) posągu, wodotrysku i innego obiektu architektury ogrodowej,
- c) użytkowego służącego rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, jak: piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki;

Hale namiotowe spełniają kryteria tymczasowych obiektów budowlanych, określone w art. 3 pkt 5 uPb, a przede wszystkim są obiektami budowlanymi nie połączonymi trwale z gruntem. Jako przykłady tymczasowych obiektów budowlanych Prawo budowlane podaje w szczególności: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, **przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne**, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe. Również orzecznictwo traktuje hale namiotowe jako tymczasowe obiekty budowlane. Tak np. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 marca 2014 r. (III SA/Po 1274/13); Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 14 stycznia 2015 r. (I SA/Ol 911/14).

Zdaniem Wnioskodawcy hale namiotowe spełniają kryteria tymczasowych obiektów budowlanych, gdyż nie są połączone trwale z gruntem, co już wykazano powyżej. Ponadto, okres ich zdatności do użytku to tylko ok. 10 lat.

Kluczową kwestią dla przedmiotowej sprawy pozostaje ustalenie, czy tymczasowy obiekt budowlany, niepołączony trwale z gruntem, należy do kategorii budowli?

Prawo budowlane w powołanym wyżej art. 3 pkt 3 formułuje katalog budowli, w którym brak jest hal namiotowych, czy też bardziej ogólnej kategorii tymczasowych obiektów budowlanych.

Zgodnie z uchwałą składu siedmiu Sędziów NSA z dnia 3 lutego 2014 r. (II FPS 11/13) „**Tymczasowy obiekt budowlany**, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2013 r. poz. 1409) **może być budowlą** w rozumieniu art. 1a ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.), **jeżeli jest budowlą wprost wymienioną w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego**

*lub w innych przepisach tej ustawy oraz załączniku do niej, stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego. Spełniający wskazane kryteria tymczasowy obiekt budowlany, o ile jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych” (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 6 marca 2014 r. (III SA/Po 1274/13). Powyższe potwierdza wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 8 lipca 2014 r. (I SA/Gl 1622/13), w którym Sąd stwierdził, że budowlami są „jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 p.b., w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b p.b., czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową.”*

Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 14 stycznia 2015 r. (I SA/Ol 911/14) wprost stwierdził, że **„hala namiotowa, stanowiąca tymczasowy obiekt budowlany w rozumieniu PrBud, niepołączona trwale z gruntem, nie została *expressis verbis* wymieniona w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego.”** Powyższe stwierdzenie doprowadziło WSA w Olsztynie do następującej konkluzji: **„Hali namiotowej, niepołączonej trwale z gruntem, nie można zaliczyć do budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1409), a tym samym do budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 95 poz. 613 ze zm.), co wyklucza jej opodatkowanie podatkiem od nieruchomości.”**

Z uwagi na to, że hale namiotowe będące przedmiotem niniejszego wniosku, trwale niezwiązane z gruntem i nie wymienione w art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego – w ocenie Wnioskodawcy – nie stanowią ani budynku ani budowli w rozumieniu upo!, w związku z czym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w kategorii przedmiotów opodatkowania „budynki” ani „budowle”.

W związku z powyższym wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy tymczasowe obiekty budowlane, będące własnością wnioskodawcy, opisane szczegółowo w pkt „Stan Faktyczny”, niepołączone trwale z gruntem, spełniają definicję budynku albo budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a w konsekwencji czy podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w kategorii przedmiotów opodatkowania „budynki” albo „budowle”?

Na wstępie poniższej interpretacji należy wyjaśnić, iż w związku z faktem, że zakres zagadnień w wydawanej interpretacji wykracza swoją problematyką poza przepisy prawa podatkowego, organ podatkowy posiłkował się opinią organu architektoniczno – budowlanego.

Organ podatkowy wydając interpretację podatkową nie ma możliwości w związku z faktem, iż nie toczy się w sprawie postępowanie

podatkowe, dokonania dodatkowych ustaleń m.in. przy udziale osób posiadających wiadomości specjalne.

Często w praktyce w celu ustalenia, co jest budowlą, a co nią nie jest niezbędne jest poczynienie szczegółowych ustaleń faktycznych. Niekiedy wymagają one nawet przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego.

W związku z powyższym, organ podatkowy w oparciu o dokonane ustalenia w sprawie przyjął, iż obiekty budowlane – hale namiotowe będące przedmiotem interpretacji nie są zaliczane do obiektów tymczasowych.

Wynika to bowiem z faktu, iż w treści wniosku o pozwolenie na budowę, w projekcie budowlanym wraz decyzją zatwierdzającą projekt budowlany, jak również w zgłoszeniu inwestora o zakończeniu budowy obiekty te nie zostały określone jako tymczasowe.

Równocześnie organ podatkowy uznaje, iż zawarte w projekcie budowlanym rozwiązania projektowe nie uprawniają do uznania przedmiotowych namiotowych hal magazynowych za obiekty nietrwale związane z gruntem bowiem podstawy słupów ram konstrukcji stalowej kotwione są do podłoża stalowymi szpilkami o długości 80 cm, przy czym posadzkę hal zaprojektowane wg warstw: beton asfaltowy AC11S – 5cm, beton asfaltowy AC16S – 8cm, podbudowa z chudego betonu C12/15 – 22 cm, pospółka lub kruszywo łamane 0/6 – 40 cm.

Istotny w sprawie jest również fakt, iż przedmiotowe obiekty o konstrukcji stalowej pełniące funkcję magazynową stanowią całość techniczno użytkową wraz z instalacjami (zrealizowane w oparciu o pozwolenie na budowę Nr _____ z dnia 5 czerwca 2015 r.)

Wskazać również należy, iż przedmiotowe hale magazynowe zostały zaliczone do kategorii XVIII zgodnie z załącznikiem do ustawy Prawo budowlane.

W toku dokonanych ustaleń organ podatkowy stanął na stanowisku, iż namiotowe hale magazynowe będące własnością spółki zlokalizowane na działkach nr _____ (obręb _____) przy ulicy _____ w Gliwicach stanowią obiekty budowlane będące budowlami w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane.

Zawarte w art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane wyliczenia nie stanowią zamkniętego katalogu, ale mają ułatwić kwalifikację do danej kategorii, gdy obiekt posiada cechy tożsame lub znacznie zbliżone do jednej z wymienionych w tym przepisie oraz gdy stanowi całość techniczno-użytkową.

Konstrukcja namiotowych hal magazynowych, uniemożliwia łatwe ich przesunięcie, przeniesienie w inne miejsce czy zniszczenie przy silnych podmuchach wiatru. Musi być ona zatem w odpowiedni, techniczny sposób powiązana trwale z gruntem, co nadaje jej cechy budowli. Przedmiotowe obiekty są konstrukcją przestrzenną, stanowiącą budowlaną i techniczno-użytkową całość, odpowiadającą cechom budowli.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego dominuje pogląd, że ustawiane na gruncie urządzenia, które ze względu na swoje rozmiary oraz sposób połączenia z gruntem wynikający z obciążeniowego działania stopy fundamentowej, tworzy budowlę, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 1 marca 2012 r. sygn. akt II OSK 2558/10; z dnia 23 czerwca 2006 r. sygn. akt II OSK 923/05; z dnia 25 maja 2007 r. sygn. akt II OSK 1509/06).

Odnosząc się do problematyki „trwałego związania obiektu budowlanego z gruntem” należy wskazać, iż trwałe związanie z gruntem polega na tym, iż posadowienie obiektu jest na tyle trwałe, że opiera się czynnikiem mogącym zniszczyć ustawioną na nim

konstrukcję. Nie ulega wątpliwości, że fundamenty stanowią tę część obiektu budowlanego, która służy zapewnieniu stabilności konstrukcji budowlanej, jej odporności na czynniki zewnętrzne i niewątpliwie utożsamiane są z trwałością.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 16 grudnia 2009 r., II OSK 1958/08 stwierdził, że żaden z przepisów Prawa budowlanego nie uzależnia kwalifikacji obiektu od metody, techniki i technologii jego wykonania czy od tego, że w każdej chwili może on być rozebrany. O tym czy obiekt jest trwale związany z gruntem, czy też nie, nie świadczy sposób, w jaki zagłębiono go w gruncie ani technika, w jakiej to wykonano, ale masa całkowita obiektu i jego rozmiary, które wymagają trwałego związania z gruntem ze względów bezpieczeństwa. Fundament murowany, przekazując na podłoże gruntowe całość obciążeń budowli, ma zapewniać trwałość konstrukcji, uniemożliwić jej przesunięcie czy zniszczenie przez działanie sił przyrody.

W wyroku NSA z dnia 29 lipca 2010 r., II OSK 1233/09, wskazano z kolei, że „obiekt budowlany trwale związany z gruntem musi co do zasady posiadać prefabrykowany lub fundament albo odpowiednio przygotowane podłoże wymagające wykonania stosownych robót ziemnych. Należy przez to rozumieć mocne połączenie w takim stopniu, że odłączenie spowodowałoby zasadniczą zmianę w sensie technicznym uniemożliwiającą np. ponowne posadowienie danego obiektu w innym miejscu bez konieczności ponownego przygotowania podłoża. Sama tylko techniczna możliwość przeniesienia obiektu na inne miejsce nie ma zatem istotnego znaczenia”.

Zobiektywizowane podejście do trwałości powiązania z gruntem koresponduje także z naturą podatku od nieruchomości. Podatek ten jest podatkiem rzeczowym, a więc powinien być uzależniony od charakteru rzeczy nie zaś od intencji podatnika tj., od tego, czy zamierza obiekt użytkować krótkotrwale.

W konkluzji stwierdzić należy, że trwałe związanie z gruntem polega na tym, iż posadowienie obiektu jest na tyle trwałe, że opiera się na czynnikom mogącym zniszczyć ustawioną na nim konstrukcję.

Podkreślenia wymaga również fakt, iż nawet gdyby organ podatkowy przyjął, iż przedmiotowe obiekty są tymczasowymi obiektami budowlanymi to zgodnie z uchwałą NSA z dnia 02-03-2014 r., sygn. akt II FPS 11/13 to i tak winny zostać uznane za budowle w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Tymczasowe obiekty budowlane o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy prawo budowlane mogą bowiem być budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli są budowlami wprost wymienionymi w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy oraz w załączniku do niej, stanowiąc całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami w rozumieniu art. 3 pkt 1 tej ustawy.

Zatem przedmiotowe obiekty budowlane hal namiotowych stanowiące całość techniczno użytkową wraz z instalacjami, pełniących funkcję magazynową (zrealizowane w oparciu o pozwolenie na budowę Nr z dnia 5 czerwca 2015 r.) są budowlami w myśl art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Pouczenie:

Przytoczona interpretacja indywidualna nie podlega zaskarżeniu odwołaniem, gdyż nie jest decyzją podatkową. Strona niezadowolona z tej interpretacji może zaskarżyć ją skargą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach przy ulicy Prymasa Stefana

Wyszyńskiego 2, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz.U z 2016 r., poz. 718).

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w dwóch egzemplarzach – art. 47 w/w ustawy w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania art. 53 § 2 w/w ustawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi art. 54 § 1 w/w ustawy tj. Prezydenta Miasta Gliwice.

Z up. Prezydenta Miasta
Naczelnik Wydziału
Podatków i Opłat
Alicja Knyps

Otrzymują:
1) Adresat
2) a/a.